

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova egy a lap beltartalmai részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartások, stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soronként 10 kr-ért közöltek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár. Hivatalos hirdetések külön árszámítást követnek. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzék bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Földmívelési miniszterünk.

Lónyay Menyhért közli iratai egyikében, melyeket a kormányról történt visszalépése után tett közzé, azon érdekes tény, hogy ő már mint pénzügyminiszter tervezte s a minisztertanács megfontolása alá bocsátotta a kereskedelmi és ipari tárcza különválasztását a központi kormányzásban a földmívelési ügyektől. Kereskedelem-, ipar- és forgalmi ügy foglaltassanak össze egy tárczába és a földmívelés a folyamszabályozással képezze egy földmívelési tárcza tartalmát. Örökre sajnálni kell, hogy a két közgazdasági miniszterium teendőinek ily új csoportosítása a Lónyaytól származó javaslat után csak három lustrum múlva lett megvalósítva. Hisz kézzelfoghatók a reform előnyei. Arról volt szó,

hogy Magyarország mezőgazdasága egy külön miniszterium gondozására legyen bízva, az ország központi igazgatásában is szervi összhangba hozassék ama közigazgatási ügyekkel, melyekkel a gyakorlati életben már ugyanis elválaszthatatlanul együvé kapcsolva van. Fontosabb és sürgősebb kormányzati gondok késleltették a reformot, de mikor az ország a pénzügyi zavarokból kilábalni kezdett és közigazgatásunk czélyszerű átalakításának korszaka elérkezett, nem lehetett tovább halasztani az új csoportosítást. Így lett az végre Tisza Kálmán által, kabinetjének rekonstruálása alkalmával, foganatosítva és a Tisza-kormány legbecesebb hagyományainak egyike maradt, hogy az országot ezen hasznos reformmal végül megajándékozta.

Hogy e reform az ország gazdasági érdekeinek mennyire javára válik, az nyilvánvalólag kitűnik a pénzügyi bizottságnak a földmívelési miniszterium költségvetése felett legutóbb tartott tárgyalásaiból.

Bethlen András gróf, e tárcza birtokosa, megbecsülni való akvizíciónak bizonyult ez alkalommal, és kétségtelenül bebizonyította, hogy szakismeretében és tetterejében ugyan-csak megbízhatik a nemzet.

A költségvetés, melyet Bethlen gróf képvisel, örömdetes, és ékesen szóló bizonyítványa az ő nagyszabású, okosan átgondolt mezőgazdasági politikájának, oly politikának, melynek célja a magyar agrikultúra fokozatos fejlesztése, még sok részében rossz helyzetben levő állattenyésztésünk erőlyes előmozdítása, a vízvédelem terén burjánzó bajos állapotok alapos orvoslása, röviden: őstermelésünk tökéletesítése.

itt talál a rendőrség. Mily szegény vár! Oh Lotti, Lotti, miattad szenvedek most, pedig már hallani sem akarok rólad! Oh, átkozott nihilista-komité, rólad még kevésbbé akarok hallani! Nem, itt nem maradhatok, menekülnöm kell.

Ujra megragadta az asztalt, hogy az ablakhoz vigye. Szeme megakadt egy asztalon, melyen tüvek és sütemények állottak.

— Nagy ég! — mondá — bocsáss meg, hogy magam is tolvajja leszek! Mit is tegyek? Tegnap délbem ettem egy kis levest . . . Most ez a vizes ruha, ez a didergő hideg! Szegény gyomrom! Közel vagyok az ajúláshoz, kell hogy egyem és igyam valamit. Hiszen holnap meg is fizetbetem. Holnap? Igen, ki tudja, élek-e holnap!

Schulze kezdett lakmározni. Mialatt így erősítgeti magát, — jóllehet a korán ellenére — valami fekete tárgyat vesz észre a padlón. Lehajol, hát a turbánja volt.

— Ej, maradjon! — moudá — ugyanis akadályozna menekülésemben.

Ekkor jutott eszébe, hogy az álarcot már ugyanis rég elvesztette.

Schulze meglehetősen bevévén az édes likőrből, folytatta munkáját és felmászott az ablakra. Az údvarra nyilott. Félteste csak átjutott valahogy, de most egyszerre megakadt.

— Szent ég, segíts! — kiáltá hirtelen, mert a porta csengettyűjét hallotta.

— Vissza a boltba! — mondá újra. De minden kísérlet hasztalan volt.

Ha már a költségvetési javaslat czéltudatos előterekvést bizonyít e tereken, a Bethlen gróf felé forduló közbizalom csak növekszik a szóbeli kommentárok által, melyeket a miniszter a képviselőház pénzügyi bizottságában költségvetési javaslatának egyes tételeihez szolgáltatott. Mezőgazdasági politikánk vezetőjének ezen nyilatkozatai valóban alkalmasak, megnyugvással eltölteni a közvéleményt.

Sok szerves reformot, minő a mezei rendőrség, helyezett közel kilátásba Bethlen gróf; sok más, mint az állategészségügy államosítása, már konkrét kifejezést találja az előtűnk fekvő költségvetési javaslatban.

A mi az utóbbit illeti, csak szerencsét kívánhatunk a miniszternek erőlyes fellépéséhez. Köszönetet érdemel a miniszter kezdeményezése, melynek célja, az állategészségügy kezelését ezentul csak állami közvekre bízni.

A miniszter felvilágosításai a délmagyarországi telepítési ügyről, intézkedései a magyar bortermelés érdekében bizonynyal az egész országban helyeslő beleegyezéssel fogadtatnak, nemkülönben azon ígérete, hogy a víz-jog revízióját előkészíti, szintén nem tévesztendi el, örömdetes bizalmat keltani az érdekeltek körökben.

A pénzügyi bizottság tárgyalásai bebizonyították, hogy a miniszternek éles látása van mezőgazdaságunk fogyatkozásai, és finom értelme az e téren megoldásra váró feladatok iránt.

Kitűnt e tárgyalások folytán, hogy a miniszternek sem teremő-vágyában, sem teremő-erejében nem lesz hiány, hogy agri-

A gyertyát eloltá hamar, visszadobá a boltba és erőlködék tovább.

Egyszer csak pács! — Schulze ur az udvar követén feküdt.

A fájdalom számba sem vette, hanem rohant a lépcső felé, mert azt gondolta, hogy a személy, ki ajtót nyit, bizonyosan valamelyik földszinti helyiségből jön ki.

Alig ért fel az emeletre, hallja, hogy valamelyik emeleti szoba ajtaját nyitják. Gyorsan a második emelet lépcsőjéhez galopolt. Itt megállott, visszafordult és látta, hogy az első ajtóból jön ki egy cseléd gyertyával és hogy az ajtót nyitva hagyja.

Egy gondolat villant meg az agyában.
— Lagjobb lesz, — gondolá — ha most bemegek ide a lakásba, s megvárom, míg a cseléd s gazda feljö; akkor előállok s bemutatom magamat, elmondom szomorú történetemet, bebizonyítom, hogy ez a nyomorult török tisztességes polgár, kérek oltalmat s vendégszeretetet. Ezt csak nem tagadhatják meg egy üldözöttől!

A mint gondolta, úgy tett.
Zajtalanul sompolygott be a lakásba; az előszobán keresztülhaladva, egy egészen sötét helyiségbe ért. Itt tapogatózott; egy karos-székre bukott. Kimerülve telepedett le.

VIII.

Öt perc telhetett el, mikor az előszoba ajtaja újra nyikorgott Schulze ur felugrott. Szíve hangosan dobogott. Épen a bevezető beszéd felett gondolkodott.

A „Székelyföld“ tárczája.

A nihilisták áldozata.

Vig novella.

— Némethből. —

(Folytatás.)

Azonnal kezdett tapogatózva kutatni. Hordók, ládák, állványokba ütközött. Végre egy kisebb ládába botlott. Mily fenséges illat! Sohasem volt a kennek oly mámoros illata, mint épen most. Belemarkolászott; három skatulya gyufa is maradt a kezében. Egy serezegés és világos volt a helyiség. A következő pillanatban már gyertya is égett.

Első pillanatra a főajtóra esett. De — oh jaj! — ez kívülről erősen el volt zárva. Tovább vizsgálgódott. Egy ablakot fedezett fel az ellentétes oldalon, mely belülről egy keresztbe tett vasrud által volt elzárva.

— Megvan! ezen keresztülzököm — mondá. Az ablak magas volt; hogyan jusson fel törpe természetével? Széttétekint, egy íróasztalt pillant meg; megragadja, hogy az ablak alá czipelje.

Most derült ki a turpisság! Nem nihilisták zárták be őt, hanem gonosz tolvajok. Most vette észre, hogy a pénztár fel van törve és kiürítve.

Ez után a felfedezés után ugyan nem aggódott tovább az életéért, de hát a szegény, ha itt találják!

— A tolvajok ugyan nem térnek többé vissza! — mondá magában — de hát itt maradok, reggel

kulturánk felvirágzásának egy áldásdus kor-szakát inagurálja.

A nemzet nagy reményeket táplál iránta és rokonszenves figyelemmel kíséri működését.

Igazságügyi reformok. Három fontos reform-törvényjavaslatot fog az igazságügyminiszter még ez ülésszakban a képviselőház elé terjesztetni. Az egyik a bírói és ügyészi szervezet több irányú módosítását czélozza. E javaslat a folyó hó végén kerül másodikban szaktanácskozmány elé s közvetlenül azután a ház asztalára. A sommás eljárás reformjának már közétett tervezete is legközelebb újra revizio és végleges megállapítás alá fog vétetui. Az igazságügyminiszter e reform életbe lép-tetését kombinációba veendőnek tartja a királyi táblák megszűlésével. A harmadik, a bírói fe-yegelmi törvénynek már előkészített reformja szin-tén azon előterjesztések közé tartozik, melyeket a miniszter még a jelen ülésszak folyamában tör-vényerőre óhajt emelhetni.

SZEMLE.

A Vatikán és a hármasszövetség. A Riforma, Crispi lapja és az Osservatore Romano között érdekes harcz folyik. Annak bizonyítására, hogy Crispinek igaza volt, mikor azt állította, hogy a Vatikán az összes hatalmaknál intrikál Olaszország ellen, a Riforma tegnapelőtt kivona-tát közli Rampolla bíboros államtitkárnak Galim-berti bécsi munciushoz intézett titkos jegyzéké-nek, mely azt a hirt, hogy a hármasszövetséget legközelebb öt évre meghosszabbítják, kiindulási pontul véve sajnálatát fejezi ki, hogy Galimberti az ily fontos és a kuriát oly közelről érintő ese-ményről eddig nem tett jelentést. Végül Rampolla arra kéri a nunciust, hogy Bécsben minden be-folyását érvényesítse arra, hogy Ausztria-Magyar-ország ne utítsa meg a szövetséget Olaszországgal. Galimberti válaszából a Riforma a következőket közli: Ausztria-Magyarország politikájára ellenke-zik a Vatikán óhajataival. A hármasszövetség megújításáról különben bécsi jól értesült körökben semmit sem tudnak. Ha az az esemény mégis be-következnék, az kétségtelenül nagyon károsítaná a papság érdekeit, de ő minden esetben meg fog tenni mindent, hogy megóvja a Vatikán érdekeit a bécsi kabinetnél, még ha nem is sikerülne meg-hiusítani a hármasszövetség megújítását. A Vati-kán különben még abban az esetben is, ha a há-rmasszövetség és a hatalmak közti barátságos vi-szony megszűnnék, csak keveset vagy éppen semmit sem számíthatna Ausztria-Magyaror-szágra, kivéve, ha kitörne a háboru. Az Osserv-a-tore Romano szemtelen hazugságoknak mondja a Riforma leleplezéseit. Crispi lapja azonban fen-tartja állításait és megmondja még a két okmány keltét is: szeptember 15. és 17-két. A berlini Na-tionálztg a Riforma leleplezéseit alkalmából meg-jegyzi, hogy az utóbbi időben Berlinben is azt a benyomást nyerték, hogy a Vatikán a hármasszö-vetség hatalmaihoz való viszonyában figyelemre

— Jól van! — mondá magában — most jöhet-nek. A cseléd majd benyit ide, megpillant engem, nagyot kiált, de én akkor nem engedek időt, ha-nem rögtön előlépek és bemutatom magamat.

Fájdalom! nem ugy történt.

A sötét szoba ajtaját nem nyitották ki rögtön. Schulze egyszerre több hangot is hallott, köztük egy kellemes csengésti női hangot.

— Ah! mily bájos hang! bizonyára jószívű hölgy a tulajdonosa is, — mondá — kezdek re-ményleni.

De a remény rövid volt.

— Augusztá! világítsa a férjemnek — mondá a női hang.

— Schulze, itt a muszka: — mondá egy mély férfihang

E hang kétségbeejté Schulze urat. Rögtön ta-pogatózni kezdett, hátha más ajtót is találta. Ta-lált is, és kinyitván azt, egy kisebb helyiségbe ért, mely az utcára nézett, melynek függőyei nem lévén leeresztve, nem is volt egészen sötét. Ő ugy okoskodott, hogy ennek a szobának is lesz még egy második kijárata s így majd csak kijut a folyosóra. De csalatkozott.

Reménytelenül ült le egy lebontott ágy szélére, mereven bámulva az ajtóra, melyen majd gyilkó-sai belépnek.

Izsonyu gondolatok gyötörték. Csakhogy a gon-dolatok mind jobban és jobban elmosódtak, a hang a másik szobából halkabb lett; a kimerültség, bá-gyadság és líkő erősebben kezdett működni:

méltó ingerültséget tanusít. Ezzel talán összefü-gésben van a centrupártiak kísérlete, hogy a jezsuita törvények elleni izgatás által új egy-házpolitikai vizsályt szítsanak.

Tűzoltóink évi záró-gyakorlata.

Kézdi-Vásárhely, 1890. okt. 20.

Tizennégy éve annak, hogy Kézdi-Vásárhely város kebelében az önkéntes tűzoltó-egylet meg-alakult. Ez idő óta gyermekkorát élte ugy szólva, mert részint a pártoláshány, részint a polgár-társak hivatott részének elítélésre méltó közönye lehetetlenre tette, hogy kellő eredményt tudjon felmutatni.

Ma már a gyermekből erőteljes férfi lett s munkabíró erős törzs, mely hivatásának megfe-lelni képes. Büszke lehet reá e város minden pol-gára, mert a hozott áldozat nem veszett semmi-be s hova-tovább remélhetjük, hogy a közszolgá-latban, melylyel egymás élete és vagyonbizton-sága felett örködik, versenyezve fog részt venni e város minden fia, ki kellő önérzettel és miveltség-gel bír e nemes hivatásu egylet tagjának vallani magát.

Altalános érdeklődés között tartották meg de-rék tűzoltóink e hó 19-én záró-gyakorlataikat.

A kitartó szorgalomnak, mit e nyáron a tisztik-ar és közvitézok kifejtettek, gazdag eredményét mutatták be közönségünk előtt tegnap délután 3 órakor. Az egylet tagjai számára olvasókört is szervezett, melyet tegnap Kovács Dániel főpa-rancsnok ünnepélyes beszéddel adott át a köz-használatnak.

Ezután az egyes osztályok sorakoztak, parancs-nokaik által számbavéve, élén a tisztikarral és zene szakosztálylyal a mászóház terére vonult ki.

A vidám zenész, a robozó 4-es fogatu szertár-és szivattyus kocsik fellármázták az egész várost. Nő, férfi, ifju és öreg, ki csak mozdulni tudott, a gyakorlótérre sietett.

A cselekvés helyére érve, az egyes osztályok iskolai gyakorlaton kezdve, egész a művészi pro-ductióig bemutatottak tanulmányaikat szivattyuval, fejszékkel, létrákkal és a mászóházon előmutatott csinos és kitünő technikai mozdulatokkal. Befefe-zésül a főparancsnok tüzet jeleztetett a mászóház tetőzetén és a szomszéd épületen. A mászók alig 2 és fél percnyi idő alatt létrák segítségével el-foglalták állásukat. A csövezetők a legmerészebb állásban alaposan oldották meg feladatukat.

Ez alatt Molnár István jeles fényképészünk szintén megragadva a kedvező alkalmat, a kézdi-vásárhelyi önkéntes tűzoltók első diszgyakorlatát megörökítette.

Schulze hátradőlt. Először halk szuszogás, majd vig horkolás . . .

Vessünk egy pillantást a szalonba, melyből Schulze ur csak az elébb jött ki.

Az asztalon egy csinos lámpa állott. Az asztal mellett ült egy idősebb, egy fiatalabb ur és egy szőke hölgy.

Az idősebb ur a titkos tanácsos, a hölgy az ő neje, az ifjabb ur a sógora, ki Potsdamból pár napi látogatásra jött.

A sógort ma egy tea-estélyre vitték volt, még pedig egy „modern tea-estély“-re, mely előtt ta-nácsos, hogy az ember vagy otthon, vagy más va-lahol lakjék jól. Ezt a „tanácsosék“ ma elfeled-ték volt s ezért hazatértük után akarták a meg-maradt hideg ételekből pótolni.

Midőn hazajöttek, a tanácsos ur talált az udva-ron egy papírlapot, melyet felvitt a szobába, melyre néhány szó volt írva, de melyeket ő nem értett.

A szerencsétlen Schulze vesztette el, mikor a boltból kimászott.

A cseléd felhordta a hideg étkeket és egy üveg bort. A társaság hamar eltogyasztott mindent.

— Igynünk még egy pohár bort — mondá a tanácsos.

— Nekem elég volt — válaszolá a sógor.

— De kitűnő bordeaux-im van!

— Hát nem bánom.

Augusztát a pinczébe küldötték.

(Folytatása következik.)

A derék parancsnokság méltó közönségünk el-ismerése és haláljára; a tagok egyen egyen méltán számíthatnak a legteljesebb dicsőretnre.

Ezzel nevetek nem sorolunk fel, mert az elért eredmény mindnyájuk dicsősege; jövőre azonban nem mulasztjuk el adatot szerezni arról is, hogy a gyakorlati idő alatt, ki milyen szorgalmat tanu-sított.

Vidám zenészóval, mint győztes hadsereg vonult vissza a derék tűzoltóság a szokott gyülekezési helyre.

Itt Kovács Dániel, az egylet ügybuzgó főpa-rancsnoka köszönetét nyilvánítva a tisztikarnak a fáradozásért és elismerését fejezve ki a tagtár-saknak za elért eredmény felett, az idei gyakor-lati tovább képzést bezártak nyilvánítja.

Este a kör helyiségében társas összejövetel volt hol ugy a tagok, mint a tisztikar testvéries egyet-értéssel töltött el pár órát.

Mint halljuk, az egylet olvasóköre, melybe nem tűzoltók is bizonyos tagsági díj mellett felvétetnek, csinosan be van rendezve s már is sokan iratkoz-tak be. A parancsnokság gondoskodni fog alkalm-as könyvtárról, valamint arról is, hogy időnként nemzeti nagy költőink és hazafiaink életrajza, je-lesebb munkája felolvasassék, hogy a nemesek és nagyok példája buzdítsa és lelkesítse az utódo-kat is.

Üdvözljük e téren is derék tűzoltóinkat, szívből kívánjuk, hogy nemes intenciójú törekvésük minden irányban teljes sikert arasson.

X. x. x.

Különfélék.

— **Időjárásunk** napról-napról zordabb lesz s már ugylátszik, hiában várjuk a háromszéki szép őszi napokat. Kedden este havazni kezdett s azóta sza-kadatanul hull az áldás. Az egész vidék télies képet öltött magára, mint akár decemberben.

— **Hymen.** Orbai Mátyás aljárásbíró mult hétfőn tartotta esküvőjét Kozma Dénes besenyői föld-birtokos bájos leányával, Mariska kisasszonnyal. Áldást kívánunk e frigyhez.

— **A kézdívásárbelyi jólékony nőegyesület** mult vasárnap tartotta meg rendes évi közgyűlését özv. Cserey Jánosné elnöklete alatt. Ezen gyűlés fon-tosabb mozzanatairól jövő számunkban fogunk részletesebben megemlékezni. Itt csupán azt ki-vánjuk megemlíteni, hogy a közgyűlés egyhan-gulag Dr. Balogh Vendel ügyvéd urat választotta meg jegyzőjének Vajna Károly ur helyett, ki 8 évi buzgó működése után lemondott.

— **Tanító választás.** Kézdi-Vásárhely város is-kolaszéke mult hétfőn töltötte be a kézdívásár-helyi községi fia iskolánál megüritt tanítói állo-mást. Szavazat többséggel Popovics Szabó József lett megválasztva.

— **Kinevezés.** A zalaegerszegi m. kir. pénzügyi-gazgatóság: Kiss Sándor kézdívásárbelyi adóhivatali díjtalan gyakornokot, a tapolczai adó-hivatalhoz ideiglenes minőségű VI. oszt. adótitkár-ttá nevezte ki.

— **A mult szombati fillérestély** igen kedélyesen és szép számu közönség jelenlétében folyt le. Ver-tán Endre ur felolvasása „A nőkről“ kiválóan szel'emdus és érdekes volt; Székely Melinda sza-valata zajos tetszést aratott; a Janosó Amál k. a. és Baka Misi ur által zenekísérettel énekelt nép-dal egyveleg ritka élvezetet nyújtott. Fogadják a jeles tehetségű közreműködők a nőegylet hálás köszönetét. Az idény eme legkedvesebb időtölté-sére e helyen is felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Halálozás.** Alóírtak megtört szívvel jelentik a forrón szeretett feleség, édes anyja, nagyanya, testvér, anyós és sógor Karatnai Kőnczei Albertné született Kőnczei Emília f. hó 19 én délután 3 órakor, életének 46-ik, boldog házasságának 25 ik évében, rövid szenvedés utáni gyászos elhunytát. Hült tetemei folyó év és hó 21-én délután 3 órakor, a háznál tartandó rövid gyász-szertartás után fognak a családi sírboltba elhelyeztetni, mely végtiszteltetle az ismerősök és rokonok szomorúan meghívatnak. Béke poraira! Karatna 1890. október hó 20-án. Kőnczei Albert, mint férj. Rápolthy Károlyné szül. Kőnczei Zsu-zsanna, Kőnczei Elek, Kőnczei Győző, Kőnczei Albert, mint gyermekei, Rápolthy Andor és egy kereszteletlen kis leány mint unokái. Kőnczei Ke-lemen mint testvér és családja. Rápolthy Károly,

mint vő. Gidófalvy Lajos, mint sógor. Özv. Kőnczei Józsefné, mint anyós.

— **Meghívó.** A kézdivásárhelyi jótékony nőegyesület saját pénztár alapja javára folyó hó 25-én, azaz szombaton, a városház dísztermében fillérestélyt rendez, melyre özimezőt tisztelettel meghívja az állandó rendező-bizottság. Műsor 1. Felolvasás, tartja Nagy Károly ur. 2. Szavaltat, Servatius Lenke k. a. által. 3. Népdalok, Földes Szabina kisasszony által. Műsor után táncszünet. Belepti díj személyenként 30 kr. Felülírtaknak köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este 8 órakor. Megjegyzés: 1890. november 1-én ünnepi estén, fillérestély nem tartatik.

— **Az aradi vértanúk emlékezte** című nyolcz ivre terjedő s ötven képpel díszített füzet jelent meg mint külön kiadás a „Képes Folyóirat” (a „Vasárnapi Ujság” füzetekben) legújabb füzetéből, mely kizárólag az aradi vértanúk emlékeztetőnek és az aradi ünnepélynek van szentelve. E füzet történeti közleményei s a 13 tábornok életrajza, Aradon 1849. okt. 6-án jelen volt régi honvédek-től s jelesen a vértanú tábornokok egyikének segédtsíjzójától valók. A füzetben továbbá az aradi ünnepély alkalmára írt költemények vannak Dalmady Győzőtől, Palágyi Lajostól, Sánta Károlytól; részletes ismertetés a vértanúk emlékszoberéről, Arad történeti és helyrajzi ismertetése Márki Sándortól, a világosi fegyverletételre vonatkozó közlemények, stb. A kivégzett 13 tábornoknak az emlékszobern levő érem-arcképein kívül közli e füzet 1849-ben készült rajzok után is a tábornokok arcképeit, részint ifjabb kori arcképeiket is, illetők családjainak birtokában levő eredeti festmények után. A Zala György által készített aradi emlékszobernak összes részletei hű képekben vannak feltüntetve; úgy szintén a leleplezési ünnepély, Arad városának történetileg és tájrajzilag nevezetesebb pontjai; a világosi kastély, hol a fegyverletétel aláíratott stb. — A füzet a Franklin-társulat kiadásában jelent meg, s ott és minden hazai könyvtárban kapható. Ára 30 kr.

— **Hogy szaporodik a szerb haderő.** Vagy három hete, hogy egy borcsai (pancsovai járás) legényember átment Belgrádba, hogy majd munkát keres a szerb fővárosban. Mikor az utcán öngyelt, egy szerb zsoldár nyakon csípte, mert munkakönyve nem volt, elvitte a kaszárnyába. Itt nem nagyon kérdezték a munkakereső magyart, hogy mi járban van Szerbiában, hanem e helyett megvizitálták, s mikor látták, hogy erős, fogatkozás nélkül való tagba szakadt legény, — egyszerűen besorozták katonának. Vagy két hétig szolgált a legény a szerb armádiában, de mivel a gyöngyöket nem volt nagyon kedvére való, folyton szökésen járt az esze. Végre a mult hóban sikerült megszöknie. A Dunaparton egy gazdtalan csónakot pillantott meg, beült, s neki indult a széles Dunának. Mivel a csónakban evezők nem voltak, a két kezével evezett át a széles vizen. Szerencsén eljutott a magyar partra, Sándorregyház község mellett. Itt azonban, mivel szerb katonának volt rajta, oldalán meg pungenét, a csendőrok elfogták, s mint katonaszökevényt a pancsovai főszozolgabírói hivatalhoz kísérték, a honnan a pancsovai törvényszékhez vitették. A törvényszék, mivel büncselekményt nem talált, még az nap visszaküldte a szökevény katonát a szolgabíróshoz.

— **Hol van a leghidegebb?** Az emberjárta földön a Léna torkolatánál Szerbiában legnagyobb a hideg. Hederstrom és Wrangel utazók szerint három bunda sem elég s a lehetet fájdalmat okozott a torokban és a tüdőben. Akilehelt levegő jéggá fagy. Az utazó karavánt két felhő veszi körül, mely az emberek és állatok párjából keletkezik. A lovakról lehullanak a patkók, az orlyukak körül jégcsapok képződnek. Még e hideghez szokott renoszarvas is az erdőben keres menedéket. A nagy hidegben a sziklák megrepednek, sokszor a föld is, melyből nem ritkán forrás tör elő, de természetesen rögtön megfagy. Az a szerencse, hogy e nagy hidegek idején szélesed van különben minden élő lény elveszne.

— **A ki megbecsüli magát.** A járásbíró: Vádott N. István, a ki maga is beismeri, hogy a panaszost arczul ütötte, becsületértéért miatt öt forint pénzbüntetésre ítéltetik. A panaszos: Főlebbezik! A ki engem pofon üt, mindig 15 forintnyi pénzbüntetésben marasztaltatik el. Ez az első öt forintos eset. A bíró: És remélhetőleg nem az utolsó.

— **A huszárok új attilája.** A hadsereg rendeleti lapjának legújabb száma közli a király elhatározását, hogy a huszárok a prêmes attilán kívül nyári attilát és ujjast is kapjanak. Az új attilákat a prêmes attilákhoz előírt posztóból szabják, egészen a lovassági kadétnövendékek nyári attilájá-

nak mintájára, de mentekőtől nélkül, melyet ép úgy, mint a zubbonyt, megszüntetik. Ezentúl a huszár-ezredek tisztjei és legénysége lovon és diszben a prêmes mentét, ha nem huzzák fel, mentekőtől főlállra vetve fogják viselni.

CSARNOK.

Történelmi kor- és jellemrajzok.

Irtai bitai Baikó Lajos 1848–49. h. hadnagy.

I.

Háromszékre titkos ulon kiáltvány érkezik.

(Folytatás.)

Udvarhelyt pár napig az oktatás egyöntetősége tekintetéből zártkörű értekezletet tartottunk, az után mindenki távozott rendeltetése helyére. Engem Udvarhelyt hagytak, hol az oktatás mellett a délutáni órákban a kormánybiztosi irodában irodai munkát kellett végezni.

Nap nap után telt, az oktatással ugyan siettünk, mert minden fel arra mutatott, hogy a fegyver nálunk is mielőbb megroppan. Az udvarhelyi polgároknak eleinte nagyon tetszett a katonáskodás, de a mint a dolgok komolyabbnál komolyabb színben kezdtek a politikai láthatáron feltűnni s a Fehérvárról érkezett fegyverek ki lettek osztva s a levegőben löpor és vérszag kezdett terjedni: esett az ázsió, szünt a buzgóság s többé nem kellett az estéli privátóra, illetve oktatás; még a nappali köteles órák is unalmasak kezdtek lenni.

En október 10-ike táján kaptam Berzenzei László kormánybiztosnak épen a gyakorló-téren azon rendeletét, hogy haladéknélkül jelentsem magamat nála. Megtettem s félóra múlva Berzenzei László s Keller János kormánybiztosok előtt álltam. Most ily kérdést intézett hozzám Berzenzei: „Vólna-e kedve önnek azonnali egy fontos ügyben Háromszékre egy református paphoz utazni?” — mire én igenlőleg feleltem. Erre Berzenzei nekem 15 perczet előleget, egy pécétes levelet és egy nagy ládát adott át. És én már egy óra múlva repültem, mint a fecske, Háromszék felé. Másnap délután a küldeményt czimzettnek saját lakásán átadtam. Hogy tulajdonképen mi volt a ládában, azt csak a papnál tudtam meg.

Pár órai pihenés után, a mint vissza akartam térni, a pap szintén azt a kérdést intézte hozzám, nem tehetném-e meg, hogy a bekövetkezendő éjszaka felső Háromszéken néhány száz kiáltványt kapukra, kertekre, házakra stb. felragasz-zak? — mire én kerekén tagadó választ adtam, de azt megígértem, hogy visszafelé az utamba eső falvákban tehetem. A pap ezzel is meg volt elégedve s egy csomó kiáltványt a ládából átadott, s miután meggyőződtem, hogy abban lázítás, honárulás, felségsértés nincsen, jó vacsorakor Angyaloson meg is kezdtem a ragasztást s hajnalban abban hagytam Bibarcfalván.

Ily módon 10 falut úgy felékesítettem proklamációval, hogy reggel volt, min esodálkozzék a falu. E napon délután beszámoltam eljárásomról B. L-nak, ki megelégedve vette tudomásul jelen-tésemet. Velem ugyanegy időben s egy tárgyban Csikba is indult egy megbízott, de hogy mi eredményül járt el, nem tudom. A kiáltványnak rövid tartalma az volt, hogy a székely katonaság maradjon hű a királyhoz és törvényekhez, de a fegyvert semmi ürügy alatt kezéből ki ne adja s az agyagfalvi gyűlésen fegyveresen jelenjék meg.

A kiáltványnak egy eredeti példányát több történelmi becses biró irományaim közt 35 évig gondoztam. Ekkor a „Magyar Polgár” szerkesztője, Pap Miklós, elkérte, s többé nem került a kezembe, mit ma is sajnállok.

Hogy a kiáltványnak volt-e értelme, illetve hatása a székely katonaságra, nem tudom; de már azt tisztán tudom, hogy dacára a General-Com-mando betiltó rendeletének, a székely ezredek fegyveresen jelentek meg a gyűlésen s ott az alkotmányra s V. Ferdinánd király iránti hűségre az esküt hangosan le is tették. (Az eskümintá eredeti nyomtatásban ma is kezelem van.)

Dorschner ezredes a magas szószéken, mint esküt, azt találta mondani: „És a miniszteriumnak”, mire néhány ezer torok kiáltotta: „De melyiknek?” Erre reszkető hangon utána mondá: „A

magyarnak.” Erre Gál Sándor a piros lófarkas esküt Dorschnernek fejére tette, a nép pedig kiáltotta: „Éljen!”

Az eskü letétele után a székelység október 19-kén három hadoszlopban indult hiányos felszereléssel hadjáratra, minek november 5-én Maros-Vásárhelynél Gedeon es. k. altábornagy véget vetett, s ezzel az erdélyi drámának első felvonása befejezést nyert.

Gedeon nem bánt a székelyekkel kegyetlenül. Ha ő az ütközet alkalmával számára megnyitott előnyt teljesen kimeríti, bizonyára az árva és özvegy asszonyok száma 4–5000-rel szaporodik. Nem ő. Az emberszeretet határát nagyban nem akarván túllépni, győzelmes seregével lassan, csendesen nyomult elő, s midőn környezete gyorsabb mozgást tanácsolt, ezt mondá: „Én már célomnál vagyok.” Meg is adá ezen humánus nyilatkozatának később az árát.

Ime, t. olvasó. Elbeszélésemből látható, hogy szükség esetében véres kard-hordozás nélkül is rövid időn lehet akár egy országot alarmirozni; de lecsendesíteni — no már az más kérdés. A vizet könnyű megindítani, de vajmi nehéz megállítani.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Legújabb vívmány a gyümölcsfák nemesítése terén.

(Folyt. és vége.)

De a következő évben is erőteljesebben hajtottak ki, mint a későbbi ojtások. Ez utóbbi körülmény tehát szintén határozott előnynek tekintendő; de a legfőbb előny abban van, hogy a faiskola tulajdonos, a ki tavasszal mindennemű egyéb munkával is el van halmozva, az ojtást nem végezheti mindig a rendes időben; télen azonban azon helyzetben van, hogy olyankor nemesítetheti be csemetéit, a midőn a hideg és hó egyébe teendőiben akadályozzák. Nem tartozik a ritkaságok közé, hogy januárban s kivált februárban már igen kedvező időjárásnak örvendünk, de a föld fagyja miatt a faiskolai munkák legnagyobb része szünetelni kénytelen s ezen idő legalkalmasabb a téli ojtások végzésére, a mit most már a legmelegebben ajánlhatunk. Még ha éjjelenként fagyok járnak is, ez ne riaszson el bennünket a munkától, mert a mint a hőmérő a fagyponthoz emelkedik, a mi déli órákban (d. e. 10 és d. u. 4 óra közt) rendesen beáll, bátran végezethetjük az ojtást s így mire a tavaszi szállítási munkálatok ideje elérkezik, az ojtási teendőkön már régen át-estünk.

Nem hagyhatjuk meg említetlenül, hogy ezen ojtásoknál a legerőteljesebb ojtóvesszők biztosítják a legjobb sikert; ha annyi szemet kell egy alanyba beojtatunk, a hány hajtás, vagyis ág a korona képzésére megkívánatik, akkor egy ilyen ojtóvesszőkkel benemesített fa a következő ősszel már áruba bocsátható, míg a közönséges eljárás mellett a kivált korona csak két év leteltével éri a rendes fejlettséget és erősséget.

A téli ojtásra legajánlatosabb módok: a javított, vagyis kettős párosítás, a kettős nyereg agyazás és az özláb-ojtás. A legalkalmasabb ojtóvesszőket pedig azon egy éves szemzések szolgáltatják, melyek redély, vagy gula stb. alakú fákka képezetében, visszavágódók, valamint a visszanyesendő redély, gula stb. alakú fák megnyulott hajtásai.

Ezen ojtás kivételénél kizárólag a meleg folyékony ojtóviaszt szoktuk alkalmazni, mivel ez a hideg folyós viasznál légmentesebben fűdi az alany és a nemes vessző sebeit; és a mi a kereskedelmi kertésznél nagyon számbaveendő szerepet játszik: amaz kevesebb költséggel s alkalmazása időnyereséggel jár.

Az ojtások mind a Normanni borkörtére törtétek, mely már kezdetől fogva is a ferde és lassu növesű körtefajok alanyul volt szánuva, tehát okvetlenül így is, ugy is újra kellett volna ojtani; s bizonyosságnak annak, hogy állítólagos hőbortoságunk még sem bizonyosodott be annak, a minek látszott, az alanyokat mintegy tíz centiméternyivel magasabbra ojtottuk be, s annyi nemes ojtóvesszőt tartottunk vissza tartalékképp, hogy az eredés sikeretelensége esetén valamennyit a rendes időben újra leohtathatunk volna, s maga az idő sem játszott valami nagyon számbavehető szerepet, mert mint fentebb is említve volt, a nagyszabásu kísérlet oly időszakban vitetett keresztül, a mikor személyzetünknek ugys csak nagyon alárendelt munkával foglalkoztathattuk volna.

Fentebb vázolt tapasztalatainkat azzal a megjegyzéssel tesszük közzé, hogy időközben számtalan kártársunk meggyőződően ezen nemesítési módnak elvitázhatatlan előnyeiről, szintén megki-

sérlette a január és februárban való ojtást, még pedig hasonló sikerrel és szerencsével, úgy hogy most Stuttgart környékén el van ismerve, hogy a gyümölcsfák ojtására felesleges a tavasz kedvező időjárását bevégni.

Az alma-, szilva- és cseresznyefák téli ojtásával nem tettünk oly nagyszabású kísérletet, mint a körtevel, de a mit beajtottunk, az mind gyönyörűen sikerült, s azért jó lélekkel adunk határozott kifejezést annak a meggyőződésünknek, hogy a jelzett időben mindennemű gyümölcsfa sikeresen ojtható.

Zárókérdék még csak néhány szót!

Azon embert, a ki e természetsugallta utmutatást, melyre kutató szelleme vezérelte, ily önzetlenül bocsátja embertársai rendelkezésére, hogy az közvagyonná váljék, a nélkül, hogy azt a mai korszellem ellenére kizsákmányolná, méltán nevezhetjük a legönzettelebb emberbarátnak, a ki saját példájával bizonyítást tesz róla, hogy a közjót emelkedése szívének fekszik, a nélkül, hogy azt a maga előnyére kiaknázná. Az ilyen emberről csak a legnagyobb elismeréssel emlékeztetünk s szavazhatunk vívmányáért köszönetet.

S ha áll, hogy a tapasztalás a legjobb mester, most már van példánk, mely után bizvást indulhatunk, Gaucher szava eléig biztosíték arra, hogy tanácsát, tanait, példáját követhetjük; kövessük tehát utmutatásait s fordítsuk a magunk javára!

Hazánk legtöbb részében szerencsés klimatikus helyzetünknek fogva, nemcsak díszlik a gyümölcs-tenyésztés, de vannak vidékek, hol egyszerűen kizárólag erre vannak utalva, legkivált a filokszer határt nem ismerő terjedése következtében, s ha magas napszámunk és egyáltalán a munkaerő hiánya mellett — az időnyereséget nem is mérlegelve — csak valamelyest is megtakaríthatunk, ez is javunkra, előnyünkre, s anyagi hasznunkra váland.

Tegyük tehát kísérletet, különösen az ország déli felkésztés részén, s eleintén csak kisebb mérvben, és nem kétkedünk, hogy a mit Gaucher oly szép eredménnyel keresztül vitt, nekünk is sikerülni fog.

Moenich Károly.

254-ik közlemény

a háromszékmegei „ERZSÉBET” árvaleány-nevelő intézet javára tett szives adakozásokról.

Czofalva.

Deák Ignác, Benkő János, öz. Potsa Jánosné 2—2 kr, Szigeti Ferencz 10 kr, Katona József, Ráduly Ferencz, Benkő József, Csia Gergely, Ráduly István 1—1 kupa, Csia Bálint, Barabás Ignác 2—2 kupa, Deák Ignác, Katona Mihály egy-egy félkupa, Bíró Béla 3 liter, Csia Dénes 10 liter rozs, Katona Ferencz 1 kupa, Deák András 2 kupa, Szabó Albert 3 kupa törökbuza, Katona János, Cseh András, Barabás Ignác, Katona Barabás, György László 1—1 kupa, Albert András, György József 2—2 kupa faszulyka, Bede Mózesné 1—1 kupa lencse és borsó.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdí-Vásárhelyt, 1890. augusztus 27-én.

Br. Szentkereszt Stephanie,
elnök.

Székely Málvin,
jegyző.

A közönség köréből.*

Nyilvános köszönet.

Az „Adriai biztosító társulat”

tekintetes vezérügynökségének.

Kolozsvártt.

Kötelességünknek ismerjük Önöknek a nyilvánosság előtt hálás köszönetet mondani azon gyors és méltányos eljárásért, melylyel vezérfelügyelőjük Székula Ákos ur által aláírott 43 károsultnak intézetünknek biztosított és elégett 112 lak- és gazdasági épület utáni kárainkat 2 nappal a bejelentésünk után röktön felvettette és a tetemes kárösszeget a legigazságosabban megállapította.

Tetemes kárainkunk eme lelkiismeretes pontos és méltányos megtérítése újonnan igazolta az „Adriai biztosító társulat”-nak régi jó hírnevét, ajánlván azt mindenkinek legmelegebben figyelmébe.

Hűhalom, Szebenmegye 1890. október 12-én.
Schiller Mihály, Sonntag György, Grummesz Mihály, Schiller Mihály, Thörner György, Lederer G., Thörner György, Radrich Mihály, Schuster Miksa, Grosz Mihály, Bányá Demeter, Lederer György, Breckner Tamás, Grau Márton, Bora Tamás, Stán Dimi, Petz András, Márk János, Schepp Tamás, Grau Mihály, Gündisch Péter,

Schneider Mihály, Tavalla János, Morár János, Bányá József, Schuster Márton, Lederer János, Liehnert Mihály, Kaufmann György, Bányá Miklós, Irimie Tamás, Bora Tódor, Bányá János, Aldé János, Sonntag Mihály, Schuster János, Stefáni Mihály, Stánu Demeter, Kumán Simon, Schuster M., Schuster Mihály.

Hogy a kárbecslések, Székula Ákos vezérfelügyelő ur által, a mi jelenlétünkben eszközöltettek, hogy károsult felek teljes megelégedésüket fejezték ki és ezen nyilatkozatot kiállítva sajátkezőleg irták alá, bizonyítják:

P. H.

Konnerth József s. k.,
ág. ev. pap.

Baumann Mihály s. k.,
jegyző.

Henning Márton s. k.,
bíró.

Piaczi árak

Kézdí-Vásárhelyt, október 16-án.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint	5 frt 40 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Rozs (tisztá)	„	3 frt 70 kr
Rozs (elegy)	hektóliterenkint	— frt — kr
Arpa (tisztá)	„	3 frt 40 kr
Arpa (elegy)	„	2 frt 80 kr
Zab	„	2 frt 50 kr
Törökbuza	„	4 frt 35 kr
Kása (köles)	„	12 frt 40 kr
„ (árpa)	„	16 frt — kr
Borsó	„	4 frt 40 kr
Lencse	„	7 frt — kr
Fuszulyka	„	5 frt — kr
Pityóka (legszebb)	„	1 frt — kr
Marhahus	kilogr.-kint	— frt 32 kr
Disznóhus	„	— frt 48 kr
Juh-hus	„	— frt 28 kr
Szalonna	„	— frt 54 kr
Faggyu (nyers)	„	— frt 23 kr

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és
érték-tőzsdén

1890. október hó 21-én.

Magyar aranyjárdék 6%	—
Magyar aranyjárdék 4%	100.60
Magy. papírjárdék 5%	99.10
Magyar vasúti kölesén	—
M. keleti vasúti államkötv. I. kibocs.	—
M. keleti vasúti államkötv. II. kibocs.	—
M. keleti vasúti államkötv. III.	110.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	—
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	—
Temes-bánati földteherm. kötvény	—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	—
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	—
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	104.—
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	—
Magyar nyereségy-sorsjegykölesén	137.—
Tiszasszabályozási és szegedi sorsjegy	128.—
Oszttrák járdék papírban	87.75
Oszttrák-magyar bank részvény	962.—
Magyar hitelbank részvény	352.—
Oszttrák hitelintézet részvény	307.30
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.35
20 frankos arany	8.90
Német birodalmi márká	55.05
London (2 havi váltókért)	112.20
20 márká arany	11.29

Felölös szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Nyilt tér.*

Hamisitott fekete selyem.

Égessünk el egy kis darabot azon szövetből, melyből venni szándékoznak és a netáni hamisítás azonnal kiderül. Valódi, tisztán festett selyem ugyanis azonnal összekondorodik, tüze gyorsan kialszik s csekély világosbarna hamvat hagyhat. Hamisitott selyem (mely könnyen zsírfényűvé és törékeny lesz) lassan tovább ég, különösen az ontok szélek seyyvednek tovább (ha tulságosan vannak festanyaggal telítve.) Hátra hagyott hamva sötétbarna, mely a valódiival ellentétesen nem kondorodik össze, csak meggörbül. A valódi selyemhamvat, ha összenyomjuk, elporlik, a hamisitotté nem. G. Henneberg (cs. és kir. udv. szállító) Zürichben szívesen küld mintákat valódi selyemszövetekből mindenkinek. Szállít egyes öltözetek és egész végeket portó- és vámmmentesen házhoz.

* E rovatban megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdí-Vásárhelyt.

Hirdetmény.

A Maros-Vásárhelytől fölállítandó kereskedelmi és iparkamra bel- és kültagjainak megválasztására jövő november hó 15-ét, mely szombat napra esik ezennel határnapul kitűzöm.

A szavazás reggeli 7 órakor kezdődik és 11 órakor végződik, azonban a bizottságnak, mely a választást vezeti, jogában álland, ha ezt a körülmények szerint jónak látja, vagy kötelessége is, ha a szavazók sokasága miatt a leszavazás ez idő alatt meg nem történhetett, e határidőt meghosszabbítani.

Hogy a választott tagokból, kik lesznek rendes és kik póttagok, azt az összes alkerületekből bejövő választási eredmény után, a nyert szavazatok arányában én fogom megállapítani s erről annak idején a választottak értesítve lesznek.

A választás névjegyzékek alapján történik; azon választónak azonban, ki az összeírásból kimaradt, de a bizottság előtt, a választást megelőzőleg, vagy a választás folyamán, községhatósági bizonyítvánnyal igazolja választói jogosultságát, a választási jog gyakorlása megengedendő.

A választási jogot csak a személyesen megjelent választók gyakorolhatják.

A szavazás vagy előszóval, vagy bárczákkal történik. A választási jegyzőkönyvben a szavazatot nyertek azon sorrendben lesznek felemlítve, a hány szavazatot kaptak. Ha többen egyenlő szavazattal bírnak: a sorrendre nézve, az azonnal eszközözlendő sorshuzás dönt.

Az oly egyénekre adott szavazatok, kik az 1868. évi VI. t. cz. 9. §-ában meghatározott kellékekkel nem bírnak, érvényteleneknek fognak tekintetni. E törvényhely így intézkedik: „Kamarai beltaggá választható mindazon bennszülött vagy megtelepült iparos és kereskedő:

a) Ki polgári jogai teljes élvezetében van;

b) A kamara székhelyén lakik; és

c) Legalább 3 év óta kereskedő vagy ipart önállóan és jogosítottan üz, ki olyannál, mint nyilvános társ vagy kereskedelmi és technikai fővezető legalább ugyanannyi idő óta működik, ki végre egy kereskedelmi- vagy iparos részvénytársulat igazgatója.

Kütaggá választható, ki az a) és c) pontok alatt a beltagoknál említett kellékekkel bír és azon alkerület terén lakik, mely által választandó lé-

szik.”

Ugy a bel- mint a kültagoknál kereskedőkre csak kereskedők, iparosokra csak iparosok szavazhatnak.

Végül figyelmébe kívánom ajánlani minden egyes választónak azt, minden mellékteket nélkül szavazatát olyannak adja, ki legelőször emesebbnek tart az új iparkamarára váró fontos érdekek és feladatok képviselésére; — figyelmébe kívánom ajánlani a csend és rend megtartását a választások alatt, annál is inkább, mert gondoskodtam arról, hogy a hatóságok is ez irányban szigorú intézkedéseket tegyenek.

Báró Bánffy Zoltán s. k.,
miniszteri biztos.

A Maros-Vásárhelytől alakítandó új keresk. és iparkamarára vonatkozó fenti hirdetményt a 13403 sz. alispáni rendelet és a kézdí-járási szolgabírói hivatal 5502. sz. átirata alapján ezen uton is közhírré teszem.

Kézdí-Vásárhely, 1890. október hó 20.

Bartók Károly,
polgármester

Sz. 302. e. b.

1890.

Pályázat.

A vármegye területén hatóságilag szervezett erdőőri állások közül betöltendő az ozsdolai és putnai, melylyel 250 frt, esetleg 300 frt évi összes járandóság van egybekötve.

Elnyerni akarók kellően felszerelt és belyegzett kérelmeket, melyben az 1879. évi erdőtvörvény 37 §-ában előirt kellékeken kívül hitelesen bizonyítandó az ép, erős testalkat, jó látó és halló képesség, — legkésőbb folyó évi november hó végéig nyujtsák be alóírott bizottsághoz.

Háromszék vármegye közigazgatási erd. bizottságának Sepsí-Szentgyörgyön, 1890. évi október hó 7-én tartott üléséből.

Nagy Károly,
elnök.

Táncz-tanítás.

Alóírott köztudomásra hozom, hogy K. Vásárhelyt a tanásház nagytermében, a táncztanítást f. hó 26-án megkezdem. Tandij 1 óra 4 frt.

Molnár Mihály,
táncz-tanító.

* E rovat alatt helyet adunk a közérdekű felszólalásoknak, de a felelősség a beküldőt illeti. Szerk.